

Publicerad 2009-08-25 01:22 av Din vän H

Inget jag skrivit helt själv, men jag vill dela med mig av detta

Tröstlösa mal

I en månskensförsilvråd dal
Föddes en liten mal
Ett törnesnår tog den fatt
I fjärlarnas skog en natt

Vår hoppfulla lilla själ
Skulle ödet snart nog förvandla
Den vart inte vacker, inte hel
Den var inte som de andra

Purpurröd himmelsblå
Den dräkten den hade fått var grå!
Fjärlarna var klädda i guld
Men malens kläder var snö och mull

Utseendet väckte förakt.
"vi är bättre än du" blev det sagt.
"Så fula är dina vingars blad,
Du är höst, du är död, du gör ingen glad!"

"Solsken är vårt- så ful som du är
Får du inte i ljuset här!"
"Flyg under månens gråbleka skal!
Drick stjärnbrygd i natten, tröstlösa mal!"

Förstå om du kan, förstå om du vill,
Så är det för alla oss som finns till.
Åt den som har skall vara givet
Och den som är vacker får mest här i livet.

En börda att bära, det är det, javisst.
Alltid i livet kom malen sist.
Aldrig ville någon den väl.
Det var tydligt...den skulle tigas ihjäl..

En midsommarkväll fick malen veta:
"Det finns andra som du, flyg ut och leta!
Se ljuset som skimrar -det är en stjärna.

Där håller de till, dit vill du nog gärna!"

Lyckan steg nu genast i malens bröst

Han flög direkt mot sin nya tröst!

Det var tungt men vår vän lät sig inte skrämman

Tänk att hitta en stråle som faktiskt är hemma!

Så landade den...och..tog eld med det samma

Ljuset den sett var en brinnande FLAMMA!

Malen brann upp och så slutade färden

De vackra får alltid mest här i världen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Din vän H med Poeter.se id #30045 innehar upphovsrätten